

ת"פ (אילת) 26556-07-24 - מדינת ישראל נ' ראמי אבו ראשד

ת"פ (אילת) 26556-07-24 - מדינת ישראל נ' ראמי אבו ראשד ואח'שלו אילת

ת"פ (אילת) 26556-07-24

מדינת ישראל

נגד

1. ראמי אבו ראשד

2. סגר אבן ראשד

בית משפט השלום באילת

[12.11.2024]

כבוד השופט גיל אדלמן

החלטה

1. בפני בקשתו של נאשם 1 (להלן: הנאשם) להורות על ביטול כתב האישום בעניינו על פי סעיף 149 (10) לחוק

סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] תשמ"ב-1982 (להלן: חסד"פ).

טענות ההגנה

2. המבקש טוען כי כתב האישום שהוגש נגדו "עומד בסתירה מהותית לעקרונות של צדק והגינות משפטית".

3. בבקשה נטען כי במקרים דומים של חשודים אחרים, בנסיבות זהות, לא הוגשו כתבי אישום ובמקרה דנן, פעלה

המאשימה בצורה מפלה והגישה כתב אישום כנגד הנאשם. לתמיכת בטענתו, הצביע ב"כ הנאשם על שני מקרים

דומים בנסיבותיהם למקרה דנן, בהם נעצרו חשודים במעבר גבול רבין עם סמים מוסלקים ברכבים ולא הוגשו נגדם

כתבי אישום (להלן: התיקים האחרים).

4. עוד ביקש ב"כ הנאשם, כי בית המשפט יורה למאשימה להציג את כל המקרים בהם לא הוגשו כתבי אישום נגד

חשודים עם נסיבות דומות למקרה דנא, על מנת לבסס את טענותיו לאכיפה בררנית מצד המאשימה.

תגובת המאשימה

5. לשיטת המאשימה, ההגנה לא הראתה ולו בדל ראיה להיתכנות טענותיה. הנאשם לא הראה כי הדימיון בינו לבין החשודים האחרים בבקשתו הוא רלוונטי לעניין דנן. החשודים אשר אליהם הפנה הנאשם בבקשתו, נחשדו על החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, אך הסיבה בגינה לא הוגש נגדם כתב אישום נעוצה בעובדה כי לא התגבשה נגדם תשתית ראייתית שיכולה היתה להביא להרשעתם (בניגוד לנאשם).
6. עוד טענה התביעה כי בשלב זה של ניהול התיק, התגבשה נגד הנאשם תשתית ראייתית מעבר לכל ספק סביר להוכחת אשמתו, וכי אין זה המקום לקרוא תיגר על שיקול הדעת התביעה, ואין זה מתפקידה של התביעה להוכיח לנאשם כי לא היו קיימות די ראיות נגד מי מהחשודים נשוא התיקים האחרים, אליהם הפנה הסניגור.
7. עוד טענה המאשימה כי בחינת הראיות בתיקים האחרים נתון לשיקול דעת התביעה, ובית המשפט מנוע מלהתערב בשיקול דעת זה.
- דיון והכרעה
8. דין הבקשה להידחות על הסף.
9. המבקש לא הציג ולו תשתית ראייתית ראשונית על מנת להצדיק בחינתה של הטענה בדבר אכיפה בררנית.
10. בבג"ץ 4922/19 נוה נ' מדינת ישראל (9.12.2019) קבע כב' השופט עמית (כתוארו אז): "על פי חוק חופש המידע, מבקש המידע לא נדרש להניח כל תשתית ראייתית לבקשתו. אך בהליך הפלילי, לא די לנאשם להגות את מילת הקסם "אכיפה בררנית" על מנת לפתוח את פתח מערת המידע. דוקא נוכח הנפקות של קבלת טענה לאכיפה בררנית, עד כדי אפשרות לביטול כתב האישום, נדרש בית המשפט "לסנן" טענות אלו גם בשלב הגילוי, שאם לא כן אין לדבר סוף.
- ודוק: לצורך קבלת הטענה לאכיפה בררנית גופה, נדרש הנאשם לסתור את חזקת התקינות המנהלית. כפי שמציינת השופטת ברק-ארז בעניין ג'וליאני, "לטענה של אכיפה בררנית יש להניח תשתית עובדתית מבוססת" (שם, פסקה 23). על הטוען לאכיפה בררנית לעבור מספר משוכות ש"הנטל להוכיחם, ששאינו פשוט כלל וכלל, מוטל על הנאשם, באשר הפרקליטות, ככל רשות מנהלית, נהנית מהחזקה לפיה פעולותיה נעשות כדין" (ע"פ 3215/07 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 37 (4.4.2008)).
11. בתמיכה לבקשתו הציג המבקש את התיקים האחרים - המדובר בחשודים שלא הוגש נגדם כתב אישום מהסיבה שלא התגבשה תשתית ראייתית מספיקה, וברי כי אין הדבר כך במקרה שלפנינו.
12. הצדק עם המאשימה, ההגנה לא הראתה כי ניתן להשוות בין הנאשם לבין החשודים ולהתייחס אליהם כקבוצת שווים לתמיכה בטענת אכיפה בררנית. מעבר לטיעון התיקים האחרים, לא הציגה ההגנה כל בסיס ראיתי אחר. כלומר, ההגנה לא עברה את המשוכה הראשונית ולא הציגה תשתית עובדתית מבוססת כנדרש.
- אשר על כן, דין הבקשה להידחות.
- ניתנה היום, י"א חשוון תשפ"ה, 12 נובמבר 2024, בהעדר הצדדים.